

نچه لاری یوگورشوب بو کیشی نینک الدی غا باریب کیلدیلار مذکور خلق آیتی
 آی برادر ختن لیک بیزلاردین بو گون بیر ادم اولدی بیزلار ارامیزدا میت نمازیغا
 امام بولادورغان ادم یوق ایکان سن ختن لیک سن بو اولوکنی نمازی اوقوب بیر
 دیب توتیلار بو ختن لیک هم میت نمازی بیلماس ایردی ختن لیک آیتی آی
 بردارلارمن عامی دورمن نماز میت نی بیلماس من دیدی بو خلق آیتی اگر سن بو
 اولوکنی نمازی اوقوب کیتاسانک بیز سنی اولتورامیز دیدیلار ختن لیک
 قورقوب خوب اوقومین دیب جنازه الدی غا باردی جنازه غا قاراب اورا توردی
 جمله خلق اینک ارقاسیدا صف توزوب توردیلار ختن لیک جنازه غا قاراب
 قولاقلارینی توتوب آیتی کیتورایدیم من اولوب قالیب سن سن الله اکبر نیشقا
 اولدینک سن بلا غا قالدیم من الله اکبر دیدی ارقاسیدا بیر ادم بار ایدی بو
 ادم ازراق میت نمازی بیلور ایردی مذکور ادم آیتی آی دیدی ختن لیک آیتی

à courir au-devant de lui et quand ils furent près de lui, lui dirent: « Frère, un homme de chez nous est mort aujourd'hui et nous n'avons personne qui sache la prière des morts. Toi qui es de Khotan, tu dois la savoir, dis-nous donc la prière pour ce mort. » En disant ces mots ils le tenaient pour l'empêcher de s'en aller. Notre Khotanais, qui ne savait pas davantage la prière, leur dit: « Mes amis, je suis un ignorant et je ne connais pas cette prière. » — « Si tu ne dis la prière pour ce mort avant de t'en aller, nous te tuerons. » Le Khotanais eut peur. « C'est bien, dit-il, je dirai la prière. » A ces mots il s'approcha et se tint debout, tourné vers le brancard, tandis que les montagnards étaient rangés derrière lui. Alors, se tenant les oreilles, comme un prêtre qui récite une oraison, il dit: « Moi je m'en allais à mes affaires tandis que tu partais pour l'autre monde, Allah Akbar! Pourquoi es-tu mort, toi, et resté-je, moi dans la douleur? Allah Akbar! » Or, derrière lui il y avait un homme qui savait un peu la prière des morts; « Oh! fit-il, qu'est-ce là? »